

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1996-1997

22 AVRIL 1997

Projet de loi sur les faillites

Procédure d'évocation

AMENDEMENTS

N° 83 DE MME VAN DER WILDT

Art. 90

Remplacer les mots «la rémunération» **par les mots** «*la rémunération imposable*».

Justification

Dans son arrêt du 23 mai 1996, la Cour de cassation a estimé que le curateur est tenu de calculer la créance du travailleur relative aux créances nées avant la faillite sur la base de la rémunération brute, diminuée de la cotisation à la sécurité sociale du travailleur et du précompte professionnel forfaitaire (Cass., 23 mai 1996, *Rechtskundig Weekblad*, 1996-1997, p. 563).

Néanmoins, le curateur ne doit transmettre le précompte professionnel retenu à l'administration des contributions directes que dans la mesure où le rang des privilèges des contributions le permet. Cela pose problème quand les travailleurs reçoivent la rémunération nette qui leur est due, mais que le précompte professionnel ne peut pas être payé. Par conséquent, l'on ne peut pas tenir compte des précomptes professionnels versés pour ce qui est de l'imposition de ces revenus.

Voir:

Documents du Sénat:

1-499 - 1996/1997:

N° 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

N°s 2 à 5: Amendements.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1996-1997

22 APRIL 1997

Ontwerp van faillissementswet

Evocatieprocedure

AMENDEMENTEN

Nr. 83 VAN MEVROUW VAN DER WILDT

Art. 90

De woorden «worden het loon» **vervangen door de woorden** «*worden het belastbaar loon*».

Verantwoording

Bij een arrest van 23 mei 1996 besliste het Hof van Cassatie dat de curator de schuldvordering van de werknemer voor vorderingen ontstaan vóór het faillissement moet berekenen op grond van het brutoloon, verminderd met de sociale-zekerheidsbijdrage van de werknemer en met de forfaitair berekende bedrijfsvoorheffing (Cass., 23 mei 1996, *Rechtskundig Weekblad*, 1996-1997, blz. 563).

De curator moet de ingehouden bedrijfsvoorheffing echter slechts doorstorten aan de directe belastingen als de rang van het voorrecht van de belastingen het toestaat. Dit stelt problemen wanneer de werknemers het verschuldigde nettoloon uitbetaald krijgen, maar de bedrijfsvoorheffing niet kan worden betaald. Dit heeft voor gevolg dat voor de belasting van deze inkomsten geen rekening kan worden gehouden met de doorgestorte bedrijfsvoorheffingen.

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-499 - 1996/1997:

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Nrs. 2 tot 5: Amendementen.

Le présent amendement vise à prévoir que le privilège général visé à l'article 19, 3°, de la loi hypothécaire concerne la rémunération imposable. Par rémunération imposable, l'on entend la rémunération brute diminuée des retenues sociales obligatoires. Par voie de conséquence, quand il opère le paiement des créances sur la rémunération des travailleurs, le curateur versera toujours le précompte professionnel dû sur celle-ci à l'administration des contributions directes.

N° 84 DE MME VAN DER WILDT

Art. 136

Supprimer cet article.

N° 85 DE MME VAN DER WILDT

Art. 139

Supprimer cet article.

Justification

Les articles 136 et 139 visent à introduire la règle selon laquelle il convient de désigner, quand le liquidateur est une personne morale, une personne physique qui la représente pour l'exercice des pouvoirs de liquidation. Le but serait de résoudre les problèmes que connaissent les tiers lorsqu'ils souhaitent trouver une personne de contact compétente, en raison du changement continu des responsables au sein d'une personne morale (cf. rapport Vandeurzen, Doc. Chambre, 1995-1996, n° 329/17, p. 34).

Néanmoins, l'on peut douter de l'utilité de cette disposition. En effet, elle ne résout pas le problème des nombreuses pratiques frauduleuses utilisées dans le cadre des liquidations.

En outre, les règles en question risquent de devenir elles-mêmes source de difficultés. Ainsi, la disposition selon laquelle la personne physique «représente» la personne morale «pour l'exercice des pouvoirs de liquidation» soulève de nombreuses questions. Quel est le lien entre cette disposition et les dispositions du droit des sociétés concernant les relations juridiques d'une société avec l'extérieur? Respecte-t-on en l'occurrence le principe selon lequel, en théorie, soit le conseil d'administration s'il s'agit d'une S.A., soit tous les gérants s'il s'agit d'une S.P.R.L., sont compétents pour représenter la société à l'égard des tiers?

Il ressort du texte que la personne physique doit être désignée dans l'acte de nomination. Néanmoins, les liquidateurs sont désignés par les statuts ou par l'assemblée générale de la société à liquider. La désignation d'un représentant dans l'acte de nomination ne méconnaît-elle pas les règles du droit des sociétés en matière de représentation? Si l'on accorde au gérant d'une S.A. le pouvoir de représenter une société, il faut l'inscrire dans les statuts. Lorsque, pour certains actes juridiques, l'on nomme un représentant spécial, ce dernier doit être désigné par l'organe compétent de la société.

Le but de la désignation d'une personne physique serait d'éviter de devoir toucher aux règles en matière de responsabilité du liquidateur — personne morale. Cependant, une telle désignation ne pourrait-elle pas semer la confusion chez les tiers à propos de la responsabilité?

Dit amendement stelt voor te bepalen dat het algemeen voorrecht bedoeld in artikel 19, 3°*bis*, van de hypotheekwet betrekking heeft op het belastbaar loon. Met het belastbaar loon wordt bedoeld het brutoloon verminderd met de verplichte sociale inhoudingen. Dit zal voor gevolg hebben dat bij de uitbetaling van loonvorderingen van de werknemers de curator steeds de daarop verschuldigde bedrijfsvoorheffing zal doorstorten aan de directe belastingen.

Nr. 84 VAN MEVROUW VAN DER WILDT

Art. 136

Dit artikel doen vervallen.

Nr. 85 VAN MEVROUW VAN DER WILDT

Art. 139

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

De artikelen 136 en 139 voeren de regel in dat wanneer een rechtspersoon als vereffenaar is benoemd, een natuurlijke persoon moet worden aangewezen die haar vertegenwoordigt voor de uitoefening van de vereffening. De bedoeling zou erin bestaan een antwoord te geven op de moeilijkheden die derden ondervinden om een bevoegd contactpersoon aan te spreken, ingevolge de voortdurende omwisseling van de verantwoordelijken binnen de rechtspersoon (Verslag Vandeurzen, Parl. St., Kamer, 1995-1996, nr. 329/17, blz. 34).

Het nut van die bepaling moet echter worden betwijfeld. Zij biedt immers geen antwoord op de talrijke frauduleuze praktijken die zich voordoen in het kader van vereffeningen.

De regeling dreigt bovendien zelf een bron van moeilijkheden te worden. Zo roept de bepaling dat de natuurlijke persoon de rechtspersoon «vertegenwoordigt voor de uitoefening van de vereffening» heel wat vragen op. Hoe verhoudt deze bepaling zich tot de bepalingen uit het vennootschapsrecht betreffende de externe rechtsverhoudingen van de vennootschap? Wordt hiermee het uitgangspunt nog gerespecteerd dat in beginsel de raad van bestuur van een NV of iedere zaakvoerder van de BVBA bevoegd zijn om de vennootschap tegenover derden te vertegenwoordigen?

Uit de tekst blijkt dat de natuurlijke persoon in het benoemingsbesluit zou worden aangewezen. De vereffenaars worden echter aangeduid door de statuten of door de algemene vergadering van de te vereffenen vennootschap. Komt de aanwijzing van een vertegenwoordiger in het benoemingsbesluit niet in strijd met de regels van het vennootschapsrecht inzake de vertegenwoordiging? Wanneer aan de bestuurder van een NV de bevoegdheid wordt verleend om de vennootschap te vertegenwoordigen, dan dient zulks in de statuten te worden vastgesteld. Wanneer voor bepaalde rechtshandelingen een bijzonder vertegenwoordiger wordt vastgesteld dan moet deze worden aangeduid door het bevoegde vennootschapsorgaan.

De bedoeling zou zijn dat de aanwijzing van een natuurlijk persoon de regels inzake de aansprakelijkheid van de vereffenaar-rechtspersoon onaangetaast laat. Kan deze aanwijzing echter bij derden echter geen verwarring met zich brengen nopens de aansprakelijkheid?

Vu l'imprécision et l'utilité douteuse de ces nouveaux articles, il nous semble qu'il convient de les supprimer. Pour éviter les abus en cas de liquidation, il faudrait s'intéresser davantage au contrôle des liquidateurs (p. ex. en introduisant des règles en matière de reconnaissance ou un contrôle préalable exercé par les tribunaux).

N° 86 DE MME VAN DER WILDT

Art. 136bis

Insérer un article 136bis (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 136bis. — À l'article 178bis, § 3, des mêmes lois coordonnées, inséré par la loi du 13 avril 1995, le premier alinéa est complété par la phrase suivante :

« Il transmet également au greffe du tribunal de commerce une copie de la décision de dissolution de la société, des rapports et de l'état résumant la situation active et passive visés au § 1er. »

Justification

La loi du 13 avril 1995 a soumis la décision de dissolution et de mise en liquidation d'une société coopérative à responsabilité limitée, d'une société en commandite par actions, d'une société privée à responsabilité limitée ou d'une société anonyme, à un certain nombre de formalités (art. 178bis L. Soc.). Désormais, lorsque la proposition de dissolution concerne une société sous l'une des formes susvisées, elle devra faire l'objet d'un rapport justificatif établi par des gérants, des administrateurs ou le conseil d'administration. À ce rapport est joint un état résumant la situation active et passive de la société arrêtée à une date qui ne remonte pas à plus de trois mois. Le commissaire réviseur ou, à défaut, un réviseur d'entreprise ou un expert-comptable externe fait rapport sur cet état et indique, notamment, s'il reflète complètement, fidèlement et correctement la situation de la société. La loi contient également des dispositions régissant la notification de ces rapports et de l'état résumant la situation active et passive de la société aux actionnaires.

Cette disposition de la loi du 13 avril 1995 tend à renforcer les conditions qui sont posées à la dissolution des sociétés. En outre, l'état de l'actif et du passif devrait mettre les actionnaires en mesure de déterminer s'il ne s'agit pas d'une tentative de retarder la faillite (rapport Vandenberghe, Stroobant et Laverge, doc. Sénat, 1993-1994, n° 1086/2, p. 407).

Le présent amendement vise à compléter l'article 178bis L. Soc. par l'instauration d'un contrôle externe de la liquidation, afin d'assurer une meilleure protection des intérêts des créanciers. Cette modification s'inscrit par conséquent dans la logique des objectifs du législateur de 1995.

Dans l'état actuel de la législation, les rapports et l'état de l'actif et du passif sont communiqués uniquement aux actionnaires. Le notaire quant à lui exerce un contrôle de pure forme : il doit vérifier si les formalités précitées ont été remplies (art. 178bis, § 3, L. Soc.). L'article 136bis proposé lui impose toutefois également de transmettre au greffe du tribunal de commerce une copie de la décision de dissolution, du rapport justificatif, de l'état résumant la situation active et passive qui l'accompagne

Gelet op deze onduidelijkheden en het twijfelachtige nut van deze nieuwe bepalingen, lijkt het ons aangewezen desbetreffende artikelen weg te laten. Om de wantoestanden bij vereffeningen echt aan te pakken zou eerder aandacht moeten gaan naar de controle op de vereffenaars (bijvoorbeeld door de invoering van een erkenningsregeling of door een voorafgaande controle door de rechtbanken).

Nr. 86 VAN MEVROUW VAN DER WILDT

Art. 136bis

Er wordt een artikel 136bis (nieuw) ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 136bis. — In artikel 178bis, § 3, van dezelfde gecoördineerde wetten, ingevoegd door de wet van 13 april 1995, wordt het eerste lid aangevuld met de volgende zin :

« Hij zendt tevens een kopie van de beslissing tot ontbinding van de vennootschap en van de in § 1 bedoelde verslagen en staat van activa en passiva naar de griffie van de rechtbank van koophandel. »

Verantwoording

De wet van 13 april 1995 heeft, wat betreft de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, de commanditaire vennootschap op aandelen, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid en de naamloze vennootschap, de beslissing tot ontbinding en vereffening aan bepaalde formaliteiten onderworpen (artikel 178bis van de Vennootschappenwet). Voor die vennootschapsvormen moet voortaan het voorstel tot ontbinding worden toegelicht in een verslag dat door de zaakvoerders, de bestuurders of de raad van bestuur wordt opge maakt. Bij dat verslag wordt tevens een staat van activa en passiva gevoegd, die niet meer dan drie maanden voordien is vastgesteld. De commissaris-revisor of, bij zijn ontstentenis, een bedrijfsrevisor of extern accountant, brengt over deze staat verslag uit en vermeldt inzonderheid of daarin de toestand van de vennootschap op volledige, getrouwe en juiste wijze is weergegeven. Er is tevens een regeling voorzien betreffende de kennisgeving van deze verslagen en de staat van activa en passiva aan de aandeelhouders.

Deze bepaling uit de wet van 13 april 1995 strekt ertoe om de ontbinding aan strengere voorwaarden te onderwerpen. De staat van activa en passiva zou bovendien de aandeelhouders in staat moeten stellen zich ervan te vergewissen dat het niet gaat om een poging het faillissement uit te stellen (verslag Vandenberghe, Stroobant en Laverge, Parl. St., Senaat, 1993-1994, nr. 1086/2, blz. 407).

Dit amendement vult artikel 178bis van de Vennootschappenwet aan met een externe controle op de vereffening. Deze toevoeging beoogt een betere bescherming van de belangen van de schuldeisers mogelijk te maken en vormt als zodanig een logisch verlengstuk op de doelstellingen van de wetgever in 1995.

De verslagen en de staat van activa en passiva worden door de huidige regeling slechts ter kennis gebracht van de aandeelhouders. De notaris van zijn kant voert slechts een formele controle uit : hij moet nagaan of de genoemde formaliteiten werden nagekomen (artikel 178bis, § 3, van de Vennootschappenwet). Ingevolge het amendement zal de notaris echter ook een kopie van het ontbindingsbesluit, van het toelichtende verslag en de eraan gevoegde staat van activa en passiva, evenals van het verslag van

ainsi que du rapport du commissaire réviseur, du réviseur d'entreprise ou de l'expert-comptable au greffe du tribunal de commerce. Cette obligation est conforme à la mission que le projet de loi relative au concordat judiciaire attribue à ces greffes en ce qui concerne la collecte de données sur les entreprises en difficulté. Si, dans la situation actuelle, la dissolution d'une société doit faire l'objet d'une déclaration (art. 12, § 2, 1°), les greffes ne disposent ni du rapport, ni de l'état de l'actif et du passif qui sont prescrits par la loi. Or, seules les informations contenues dans ces documents permettent de juger de la situation d'une société en liquidation.

D'une part, le présent amendement complète les informations mises à la disposition des greffes et, d'autre part, il permet au service des enquêtes commerciales d'examiner les sociétés en liquidation. Ces services pourraient ainsi apprécier si la liquidation est déficitaire ou non. Le cas échéant, la chambre des enquêtes commerciales concernée aurait la possibilité de transmettre l'information au ministère public en vue d'un action en faillite éventuelle.

N° 87 DE MME VAN DER WILDT

Art. 136ter

Il est inséré un article 136ter (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 136ter. — L'article 178bis des mêmes lois coordonnées, inséré par la loi du 13 avril 1995, est complété par un paragraphe 4, libellé comme suit :

« § 4. Les dissolutions de sociétés visées au § 1er doivent être homologuées par le tribunal de commerce.

L'homologation est sollicitée par requête.

Le tribunal se prononce sur l'homologation par priorité, le ministère public étant entendu. Il refuse l'homologation lorsqu'il estime que la dissolution nuit aux intérêts des créanciers.

Pour être déposée valablement, la déclaration visée à l'article 12, § 2, 1°, doit être accompagnée d'une copie de la décision d'homologation du tribunal de commerce. »

Justification

Il ressort de la discussion sur l'amendement n° 2 que le ministre a l'intention d'autoriser les liquidations déficitaires pour autant qu'elles ne s'accompagnent pas de pratiques frauduleuses et qu'elles ne nuisent pas aux intérêts des créanciers. Dans son état actuel, la loi n'offre cependant pas d'instruments adéquats pour lutter contre les abus qui se produisent dans le cadre des liquidations déficitaires. Certes, elle impose le dépôt au greffe d'une déclaration de dissolution de la société, mais pour le reste, le tribunal ne peut pas prendre connaissance de la situation de la société qui est mise en liquidation.

En ce qui concerne la dissolution de certaines formes de société, notamment la société coopérative à responsabilité limitée, la société en commandite par actions, la société privée à

de commissaris-revisor, bedrijfsrevisor of accountant moeten overmaken aan de griffie van de rechtbank van koophandel. Zulks sluit aan bij de taak die door het wetsontwerp betreffende het gerechtelijk akkoord aan deze griffies wordt toevertrouwd op het vlak van gegevensinzameling betreffende ondernemingen in moeilijkheden. Weliswaar wordt van de ontbinding van een vennootschap heden reeds een verklaring neergelegd (artikel 12, § 2, 1°), doch de griffies beschikken niet over de door de wet voorgeschreven verslagen of de staat van activa en passiva. Nochtans laat slechts deze informatie toe een oordeel te vormen over de stand van de vennootschap in vereffening.

Door dit amendement zal niet alleen de informatie van de griffies worden aangevuld, de diensten voor handelonderzoeken zullen ook in staat worden gesteld om vennootschappen in staat van vereffening te onderzoeken. Aldus zou bijvoorbeeld kunnen worden beoordeeld of de vereffening al dan niet deficitair is. In voorkomend geval zal de betrokken kamer voor handelonderzoeken de informatie kunnen overmaken aan het openbaar ministerie met het oog op een eventuele faillissementsvordering.

Nr. 87 VAN MEVROUW VAN DER WILDT

Art. 136ter

Er wordt een artikel 136ter (nieuw) ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 136ter. — Artikel 178bis van dezelfde gecoördineerde wetten, ingevoegd door de wet van 13 april 1995, wordt aangevuld met een § 4, luidend als volgt :

« § 4. Iedere ontbinding van een vennootschap als bedoeld in § 1, dient door de rechtbank van koophandel te worden gehomologeerd.

De homologatie wordt bij verzoekschrift aangevraagd.

De rechtbank doet uitspraak bij voorrang boven alle andere zaken en na het openbaar ministerie te hebben gehoord. Zij weigert de homologatie wanneer zij van oordeel is dat de ontbinding de belangen van de schuldeisers schaadt.

De verklaring bedoeld in artikel 12, § 2, 1°, kan slechts geldig worden neergelegd wanneer er een kopie van de beslissing tot homologatie van de rechtbank van koophandel wordt bijgevoegd. »

Verantwoording

Uit de bespreking van amendement nr. 2 is gebleken dat bij de minister de intentie bestaat om deficitaire vereffeningen toe te laten, voor zover daar geen frauduleuze praktijken mee gepaard gaan en de belangen van de schuldeisers niet worden geschaad. De huidige wet biedt echter geen afdoende instrumenten om wantoestanden in het kader van deficitaire vereffeningen te bestrijden. Weliswaar dient van de ontbinding van de vennootschap een verklaring op de griffie te worden neergelegd, maar voor het overige heeft de rechtbank geen inzage in de toestand van de te vereffenen vennootschap.

Met betrekking tot de ontbinding van sommige vennootschapstypes, met name de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, de commanditaire vennootschap op

responsabilité limitée et la société anonyme, le législateur a instauré, par la loi du 13 avril 1995, un régime nouveau tendant à améliorer l'information des actionnaires (art. 178bis L.C.S.C.).

Le présent amendement vise à soumettre la dissolution des sociétés susvisées au contrôle du tribunal, afin de protéger les intérêts des créanciers. C'est pourquoi il est proposé d'exiger que le tribunal de commerce homologue la dissolution de ces sociétés. Le tribunal appréciera la dissolution, notamment sur la base des rapports et de l'état de la situation active et passive prescrits par l'article 178bis. L'amendement tendant à insérer l'article 136bis introduit en outre l'obligation de remettre copie de ces rapports et de cet état au greffe du tribunal de commerce.

Le tribunal refusera l'homologation s'il estime que la dissolution nuit aux intérêts des créanciers, ce qui est notamment le cas lorsque la dissolution et la liquidation visent manifestement à contourner une procédure de faillite et à se dérober aux obligations vis-à-vis des créanciers.

N° 88 DE MME VAN DER WILDT

Art. 151bis

Insérer un article 151bis (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 151bis. — À l'article 19, 3^obis, de la loi hypothécaire, inséré par la loi du 12 avril 1965, modifié par les lois des 13 janvier 1977 et 22 janvier 1985, sont apportées les modifications suivantes :

1° au premier alinéa, les mots « la rémunération » sont remplacés par les mots « la rémunération imposable »;

2° le deuxième alinéa est remplacé par les trois alinéas suivants :

« Le montant prévu au premier alinéa est adapté chaque année à l'indice des prix à la consommation selon la formule suivante : le nouveau montant est égal au montant prévu au premier alinéa multiplié par le nouvel indice et divisé par l'indice de départ. Le résultat est arrondi au millier supérieur.

L'indice de départ est l'indice des prix à la consommation converti de novembre 1976. Le nouvel indice des prix à la consommation est celui du mois de novembre de l'année qui précède l'année d'entrée en vigueur.

Le nouveau montant est publié au Moniteur belge par le ministre de l'Emploi et du Travail et entre en vigueur le 1er janvier de l'année qui suit celle de l'adaptation. »

aandelen, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid en de naamloze vennootschap, heeft de wetgever door de wet van 13 april 1995 een nieuwe regeling ingevoerd die ertoe strekt de informatie aan de aandeelhouders te verbeteren (artikel 178bis van de Vennootschappenwet).

Door dit amendement wordt voorgesteld om, met het oog op de bescherming van de belangen van de schuldeisers, de ontbinding van deze vennootschappen aan een controle van de rechtbank te onderwerpen. Daartoe wordt voorgeschreven dat de ontbinding van die vennootschappen door de rechtbank van koophandel moet worden gehomologeerd. De rechtbank zal de ontbinding kunnen beoordelen, onder meer op grond van de verslagen en de staat van activa en passiva die door artikel 178bis worden voorgeschreven. Ingevolge het amendement tot invoering van artikel 136bis, dient van die verslagen en die staat overigens een kopie aan de griffie van de rechtbank van koophandel te worden overgezonden.

De rechtbank zal de homologatie weigeren wanneer zij van oordeel is dat de ontbinding de belangen van schuldeisers schaadt. Dit zal bijvoorbeeld het geval zijn wanneer blijkt dat men door de ontbinding en vereffening een faillissementsprocedure beoogt te omzeilen en de verbintenissen ten aanzien van schuldeisers te ontlopen.

Nr. 88 VAN MEVROUW VAN DER WILDT

Art. 151bis

Een artikel 151bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt :

« Art. 151bis. — In artikel 19, 3^obis, van de hypotheekwet, ingevoegd door de wet van 12 april 1965, gewijzigd door de wetten van 13 januari 1977 en 22 januari 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid de woorden « het loon » vervangen door de woorden « het belastbaar loon »;

2° het tweede lid vervangen door de volgende drie leden :

« Het bedrag bedoeld in het eerste lid wordt jaarlijks aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen overeenkomstig de volgende formule : het nieuwe bedrag is gelijk aan het in het eerste lid bedoelde bedrag vermenigvuldigd met het nieuwe indexcijfer en gedeeld door het aanvangsindexcijfer. Het resultaat wordt afgerond tot het hoger duizendtal.

Het aanvangsindexcijfer is het omgerekende indexcijfer van de consumptieprijzen van november 1976. Het nieuwe indexcijfer van de consumptieprijzen is dat van de maand november van het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarop het in werking treedt.

Het nieuwe bedrag wordt door de minister van Arbeid en Tewerkstelling in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt en treedt in werking op 1 januari van het jaar dat volgt op dat van de aanpassing. »

Justification

1° Voir l'amendement n° 83 modifiant l'article 90.

2° Le remplacement proposé du deuxième alinéa de l'article 19, 3^obis, de la loi hypothécaire vise à réaliser une adaptation annuelle du plafond du privilège général sur la rémunération. Ce plafond a été porté à 300 000 francs par la loi du 13 janvier 1977. La même loi prévoyait également une nouvelle procédure d'adaptation: le deuxième alinéa dispose que le plafond est adapté tous les deux ans par le Roi, après avis du Conseil national du travail.

Le plafond est resté inchangé depuis lors, en dépit des dispositions de la loi qui font état d'une adaptation bisannuelle obligatoire (voir Kokelenberg, J., «*Het voorrecht van de werknemers: anders en (misschien) beter*», R.W., 1977-1978, pp. 591-593). Le 7 mai 1985, à l'occasion de l'adaptation de certains plafonds de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, le Conseil national du travail a recommandé d'adapter également, en appliquant le même coefficient, le montant de la rémunération fixé par l'article 19, 3^obis, de la loi hypothécaire (Avis n° 812 du Conseil national du travail, 7 mai 1985).

L'amendement proposé vise à instaurer une adaptation annuelle automatique de ce montant. Cette adaptation sera dorénavant liée à l'évolution de l'indice des prix à la consommation. Le nouveau montant est publié au *Moniteur belge* et entre en vigueur le 1er janvier de l'année qui suit celle de l'adaptation.

N° 89 DE M. VANDENBERGHE

Art. 57

Au premier alinéa du texte néerlandais, remplacer le mot «verantwoordelijkheid» par le mot «aansprakelijkheid».

Justification

Il est question de responsabilité juridique; mieux vaut donc utiliser le terme exact.

N° 90 DE M. VANDENBERGHE

Art. 76

Au premier alinéa du texte néerlandais de cet article, insérer le mot «steeds» entre le mot «kan» et le mot «een».

Justification

Cette précision figure dans le texte français et non pas dans le texte néerlandais.

Verantwoording

1° Zie amendement nr. 83 tot wijziging van artikel 90.

2° De voorgestelde vervanging van het tweede lid van artikel 19, 3^obis, van de hypotheekwet beoogt een jaarlijkse aanpassing van het grensbedrag van het algemeen voorrecht van het loon te verwezenlijken. Dit grensbedrag werd door de wet van 13 januari 1977 op 300 000 frank gebracht. Dezelfde wet voorziet ook een nieuwe aanpassingsprocedure: het tweede lid bepaalt dat het grensbedrag om de twee jaar door de Koning wordt aangepast, na advies van de Nationale Arbeidsraad.

Het grensbedrag is sedertdien ongewijzigd gebleven, ondanks de bewoordingen van de wet die wijzen op een verplichte tweejaarlijkse aanpassing (zie Kokelenberg, J., «*Het voorrecht van de werknemers: anders en (misschien) beter*», RW, 1977-1978, blz. 591-593). Op 7 mei 1985 adviseerde de Nationale Arbeidsraad, naar aanleiding van de aanpassing van bepaalde loongrenzen uit de arbeidsovereenkomstenwet van 3 juli 1978, ook het loonbedrag vastgesteld bij artikel 19, 3^obis, van de hypotheekwet met eenzelfde coëfficiënt aan te passen (Advies nr. 812 van de Nationale Arbeidsraad, 7 mei 1985).

Het voorgestelde amendement beoogt een automatische jaarlijkse aanpassing van dit bedrag te verwezenlijken. Deze aanpassing zal voortaan worden gekoppeld aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijs. Het nieuwe bedrag wordt in het *Belgisch Staatsblad* gepubliceerd en gaat in op 1 januari van het jaar dat volgt op dat van de aanpassing.

Francy VAN DER WILDT.

Nr. 89 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 57

In het eerste lid van de Nederlandse tekst het woord «verantwoordelijkheid» vervangen door het woord «aansprakelijkheid».

Verantwoording

Bedoeld wordt de juridische aansprakelijkheid; het is dan ook beter het juiste woord te gebruiken.

Nr. 90 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 76

In het eerste lid, in de Nederlandse tekst, tussen de woorden «kan» en «een», het woord «steeds» invoegen.

Verantwoording

Deze specificering is in de Franse tekst opgenomen, maar ontbreekt in de Nederlandse tekst.

N° 91 DE M. VANDENBERGHE

Art. 79

Au premier alinéa du texte néerlandais de cet article, remplacer les mots «de vereffening van de failliete boedel» par les mots «de vereffening van het faillissement».

Justification

L'intention du législateur est de traiter, dans ce chapitre, de la liquidation de la faillite. En utilisant tout à coup, dans le texte néerlandais, les mots «*de vereffening van de failliete boedel*», l'on crée une divergence entre le français et le néerlandais et une confusion à propos du contenu de la notion en question.

N° 92 DE M. VANDENBERGHE

Art. 120

À l'article 1193ter proposé du Code judiciaire, insérer, au deuxième alinéa, deuxième phrase, entre le mot «concerné» et le mot «de», la disposition suivante: «, le créancier privilégié prévu à l'article 19 de la loi hypothécaire du 16 novembre 1851.»

Justification

Les créanciers privilégiés qui sont mentionnés à l'article 19 de la loi hypothécaire ont un privilège général, tant sur les biens mobiliers que sur les biens immobiliers, si bien qu'ils ont un intérêt à faire valoir en ordre secondaire en cas de vente éventuelle de l'immeuble. Contrairement au créancier chirographaire, ils ont un intérêt *in re* et il y a lieu, dès lors, de les associer à la procédure.

N° 93 DE M. VANDENBERGHE

Art. 138

Remplacer cet article par ce qui suit:

«Dans les mêmes lois coordonnées est inséré un article 178quater, libellé comme suit:

«Art. 178quater. — Une procédure de transfert du siège d'une société en liquidation ne peut être mise à exécution qu'après homologation par le tribunal de commerce dans le ressort duquel se trouve le siège de la société. L'homologation est sollicitée par voie de requête à la diligence du liquidateur.

Le tribunal statue toutes affaires cessantes. Le ministère public est entendu. Le tribunal accorde l'homologation s'il estime que le transfert du siège est utile pour procéder à la liquidation.

Nr. 91 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 79

In het eerste lid, in de Nederlandse tekst, de woorden «de vereffening van de failliete boedel» vervangen door de woorden «de vereffening van het faillissement».

Verantwoording

De bedoeling van de wetgever is om in dit hoofdstuk de vereffening van het faillissement af te handelen. Indien men hier plots in de Nederlandse tekst de formulering «vereffening van de failliete boedel» gebruikt, schept men niet alleen een dispariteit tussen de teksten in de beide talen, maar creëert men ook verwarring omtrent de juiste invulling van dit begrip.

Nr. 92 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 120

In het voorgestelde artikel 1193ter van het Gerechtelijk Wetboek, in het tweede lid, in de tweede zin, tussen het woord «goed» en het woord «en» volgende bepaling invoegen: «, de bevoorrechte schuldeiser onder artikel 19 van het hypotheekwet van 16 december 1851».

Verantwoording

De bevoorrechte schuldeisers die vermeld staan in artikel 19 van de hypotheekwet hebben een algemeen voorrecht op zowel roerende als onroerende goederen, wat wil zeggen dat zij in secundaire orde, belang hebben bij een eventuele verkoop van het onroerend goed. In tegenstelling tot de chirographaire schuldeiser hebben zij een belang *in re*, wat het noodzakelijk maakt hen in de procedure te betrekken.

Nr. 93 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 138

Dit artikel vervangen als volgt:

«In dezelfde gecoördineerde wetten wordt een artikel 178quater ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 178quater. — Een beslissing tot verplaatsing van de zetel van een vennootschap in vereffening kan niet worden uitgevoerd dan na een homologatie door de rechtbank van koophandel van het rechtsgebied waar de vennootschap haar zetel heeft. De homologatie wordt bij verzoekschrift aangevraagd door de vereffenaar.

De rechtbank doet uitspraak met voorrang boven alle andere zaken en na het openbaar ministerie te hebben gehoord. Zij verleent de homologatie wanneer zij oordeelt dat de zetelverplaatsing dienstig is voor de vereffening.

Un acte portant transfert d'une société en liquidation ne peut être valablement déposé conformément à l'article 12 que si le tribunal de commerce y joint une copie de la décision d'homologation.»

Justification

En ce qui concerne l'appréciation du degré d'utilité que le transfert du siège social d'une société a pour ce qui est de la faillite, le tribunal de commerce est beaucoup mieux outillé pour décider en connaissance de cause d'accorder ou non l'homologation.

N° 94 DE M. HATRY

Art. 14

Au dernier alinéa de l'article, remplacer les mots «à compter de la publication au *Moniteur belge* visée à l'article 38» par les mots «à compter de la parution du *Moniteur belge* dans lequel est inséré la publication visée à l'article 38».

Justification

L'expérience a malheureusement montré que le *Moniteur belge* est parfois publié avec énormément de retard. Ainsi, l'on se souviendra que le *Moniteur belge* daté du 31 décembre 1996 n'a été effectivement publié et mis à la disposition du public que le 14 janvier 1997. Dans ces conditions, s'en tenir — pour le calcul du délai d'appel — à la seule date indiquée sur le *Moniteur belge* lui-même n'est pas sans risque, et ce d'autant plus que le délai prévu pour introduire l'appel est relativement court. Nous proposons donc de faire courir ce délai à partir de la date de parution effective du *Moniteur belge* concerné.

N° 95 DE M. HATRY

Art. 15

A. À la fin de la première phrase, remplacer les mots «avec célérité» par les mots «et plaidés toutes affaires cessantes».

B. Supprimer la deuxième phrase de l'article.

Justification

Dire qu'une affaire sera instruite judiciairement «avec célérité» n'a pas beaucoup de sens quand on sait que les délais normaux de fixation peuvent être, devant certaines cours d'appel, de trois à quatre années. On se demande alors ce qui pourrait se passer en pratique — et l'on ne peut malheureusement que deviner trop bien les conséquences désastreuses de cette situation — si une cour d'appel rapportait un jugement de

Een akte houdende verplaatsing van de zetel van een vennootschap in vereffening kan slechts geldig worden neergelegd overeenkomstig artikel 12 wanneer er een afschrift van de beslissing tot homologatie door de rechtbank van koophandel wordt bijgevoegd.»

Verantwoording

Wat betreft de beoordeling van de dienstigheid voor de vereffening van de verplaatsing van de zetel van een vennootschap, is de Rechtbank van Koophandel veel beter uitgerust om met kennis van zaken de homologatie al dan niet te verlenen.

Nr. 94 VAN DE HEER HATRY

Art. 14

In het laatste lid van dit artikel de woorden «te rekenen vanaf de opneming in het *Belgisch Staatsblad* van het uittreksel bedoeld in artikel 38» vervangen door de woorden «te rekenen van de verschijning van het *Belgisch Staatsblad* waarin het in artikel 38 bedoelde uittreksel is opgenomen.»

Verantwoording

De ervaring leert jammer genoeg dat het *Belgisch Staatsblad* soms met heel wat vertraging verschijnt. Men zal zich herinneren dat het *Belgisch Staatsblad* dat de datum 31 december 1996 draagt, pas verschenen is en dus ter beschikking van het publiek gesteld is op 14 januari 1997. In die omstandigheden is het niet zonder risico de berekening van de beroepstermijn te koppelen aan de datum die het *Belgisch Staatsblad* draagt, temeer daar de termijn om hoger beroep in te stellen vrij kort is. Wij stellen dus voor die termijn te laten ingaan op de datum waarop het betrokken *Belgisch Staatsblad* werkelijk verschijnt.

Nr. 95 VAN DE HEER HATRY

Art. 15

A. Op het einde van de eerste volzin de woorden «worden zonder verwijl in staat gesteld» vervangen door de woorden «worden met voorrang boven alle andere zaken behandeld en gepleit».

B. De tweede volzin van het artikel doen vervallen.

Verantwoording

Verklaren dat een zaak zonder verwijl in staat van wijzen wordt gesteld, heeft niet veel zin wanneer men weet dat het bij sommige hoven van beroep normaal 3 tot 4 jaar duurt vooraleer een rechtsdag wordt bepaald. Men kan zich dan ook afvragen wat zich in de praktijk zal voordoen — en jammer genoeg laten de rampzalige gevolgen van die toestand zich maar al te goed raden — indien een hof van beroep een vonnis tot faillietverkla-

faillite 4 ou 5 ans après que celle-ci ait été prononcée, alors que les actifs auraient entre-temps été totalement liquidés et l'entreprise vidée de sa substance. Beau procès éventuel en responsabilité!

Nous proposons dès lors que les recours soient instruits par le tribunal ou la cour d'appel «toutes affaires cessantes», ce qui oblige la juridiction à connaître du litige en lieu et place des affaires déjà normalement fixées à son rôle, et non pas à attendre que celui-ci présente une plage de temps suffisamment disponible, ce qui ne se présente généralement qu'après de fort longs délais d'attente.

N° 96 DE M. HATRY

Art. 19

A. Entre le 1er et le 2e alinéa, insérer un nouvel alinéa libellé comme suit :

« Par dérogation, l'hypothèque légale visée à l'article 425 C.I.R. 1992 peut encore être inscrite jusqu'à la date fixée par le jugement déclaratif de faillite pour la clôture du procès-verbal de vérification des créances. Il en est de même pour l'hypothèque légale visée à l'article 88, § 3, de la loi du 3 juillet 1969 portant exécution du Code de la taxe sur la valeur ajoutée. »

B. Supprimer les articles 134 et 135 du projet.

C. Abroger les articles 427, alinéa 3, C.I.R. 1992 et 88, § 3, de la loi du 3 juillet 1969 portant exécution du Code de la T.V.A.

Justification

Il est inadmissible que les articles 134 et 135 du projet confèrent au fisc un super privilège en lui accordant le droit illimité dans le temps de faire inscrire son hypothèque légale sur les immeubles de la masse faillie. Si le Gouvernement se refuse à mettre le fisc sur pied d'égalité avec les autres créanciers, il doit au moins admettre que le super droit accordé au fisc soit, à tout le moins, limité dans le temps et non plus illimité comme il résulte des articles 134 et 135 du projet.

N° 97 DE M. HATRY

Art. 27

Au deuxième alinéa, supprimer les mots «et de soixante-cinq ans au plus».

Justification

Il n'y pas lieu de se priver des qualités d'expertise que l'âge confère à certains juristes. Le pouvoir d'appréciation du tribunal

ring annuleert 4 of 5 jaar nadat het is geweest en de boedel intussen volledig vereffend zal zijn en de onderneming geen bestaansreden meer heeft. Dat zou een prachtig proces tot vaststelling van de verantwoordelijkheid kunnen opleveren!

Wij stellen derhalve voor dat het beroep door de rechtbank of het hof van beroep behandeld wordt «met voorrang boven alle andere zaken», waardoor het gerecht verplicht wordt kennis te nemen van het geschil vóór andere zaken die reeds op de rol stonden. Zo hoeft niet gewacht te worden tot er op de rol een plaatsje kan worden ingeruimd. Dat is gewoonlijk pas na zeer lange wachttijden het geval.

Nr. 96 VAN DE HEER HATRY

Art. 19

A. Tussen het eerste en het tweede lid een nieuw lid invoegen, luidende :

« In afwijking van het voorgaande kan de in artikel 425 WIB 1992 bedoelde wettelijke hypotheek nog ingeschreven worden tot op de datum die in het vonnis van faillietverklaring wordt vastgesteld voor de sluiting van het proces-verbaal van verificatie van de schuldvorderingen. Hetzelfde geldt voor de wettelijke hypotheek bedoeld in artikel 88, § 3, van de wet van 3 juli 1969 houdende uitvoering van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde. »

B. De artikelen 134 en 135 van het ontwerp doen vervallen.

C. De artikelen 427, derde lid, WIB 1992 en 88, § 3, van de wet van 3 juli 1969 houden de uitvoering van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde opheffen.

Verantwoording

Het is onaanvaardbaar dat de artikelen 134 en 135 van het ontwerp aan de fiscus een «supervoorrecht» toekennen door hem het recht te verlenen zijn wettelijke hypotheek op de onroerende goederen van de failliete boedel te laten inschrijven zonder dat daarvoor een beperking in de tijd geldt. Indien de regering weigert de fiscus en de andere schuldeisers op gelijke voet te behandelen, moet zij aanvaarden dat het «superrecht» dat aan de fiscus wordt toegekend, op zijn minst in de tijd beperkt wordt en geen in de tijd onbeperkt recht blijft, zoals volgt uit de artikelen 134 en 135 van het ontwerp.

Nr. 97 VAN DE HEER HATRY

Art. 27

In het tweede lid de woorden «en ten hoogste vijftien jaar» doen vervallen.

Verantwoording

Het is niet wenselijk dat geen beroep meer gedaan wordt op de deskundigheid die sommige oudere juristen metertijd hebben

reste entier et il pourra apprécier souverainement s'il s'indique de désigner certains curateurs en raison de leur âge avancé. Cette faculté d'appréciation semble préférable à un couperet automatique tel que fixé dans le texte en projet. En outre, la fixation de l'âge «de retraite» dans le texte légal lui-même pose le problème de savoir quelle attitude adopter à l'égard des faillites que gère le curateur au moment où il atteint l'âge de 65 ans: doit-il être obligatoirement remplacé dès ce moment ou peut-il poursuivre sa gestion en cours? Le texte en projet est très peu clair à ce sujet.

N° 98 DE M. HATRY

Art. 27

Au troisième alinéa, insérer après les mots «le commandant», le bout de phrase suivant : «et en particulier lorsque la poursuite de l'activité est autorisée par le tribunal».

Justification

L'article 27 du projet, sans toutefois leur accorder un monopole, concède aux avocats un caractère privilégié pour l'exercice de la fonction de curateur. Certes, les procédures de liquidation que constituent les faillites entraînent de multiples problèmes d'ordre purement juridique: détermination des droits respectifs des créanciers, respect de la règle d'égalité entre ceux-ci, litiges divers à trancher avec des tiers... Il apparaît donc normal que les membres du barreau soient désignés pour constituer le noyau d'une équipe de curateurs.

Toutefois, s'ils ont par définition des compétences juridiques, les avocats n'ont pas nécessairement les mêmes aptitudes en matière de gestion d'entreprise. Le gouvernement l'a bien compris puisqu'il permet la désignation «lorsque la nature et l'importance d'une faillite le commandant» de personnes autres que les avocats au titre de «curateur adjoint».

Dans un certain nombre de cas, généralement lorsque l'entreprise est de taille importante et occupe beaucoup de personnel, une continuation d'activité est autorisée par le tribunal. C'est dans ce cas précis qu'il faudra que les gestionnaires de la faillite fassent preuve d'aptitudes particulières en matière de gestion d'entreprise puisqu'ils deviendront en réalité les véritables dirigeants d'une entreprise en activité.

Nous proposons qu'en ce cas, il soit automatiquement adjoint aux avocats curateurs d'autres personnes relevant de disciplines différentes: réviseurs d'entreprises, expert comptables, sociétés de conseils en entreprises, managers professionnels... Cette adjonction ne peut que profiter à la masse en assurant celle-ci d'une poursuite d'activité menée dans les meilleures conditions, ainsi qu'à bien voulu l'admettre le ministre de la Justice qui, lors de la discussion de cet article en commission, a marqué son accord sur la modification contenue dans le présent amendement.

N° 99 DE M. HATRY

Art. 39

Compléter l'alinéa 1er de cet article par l'insertion d'un 8° libellé comme suit: «8° la liste des transactions et des homologations y relatives visées à l'article 58».

verworven. De rechtbank blijft haar volledige beoordelingsvrijheid behouden en zal eigenmachtig kunnen oordelen of het wenselijk is bepaalde curatoren wegens hun gevorderde leeftijd aan te wijzen. Deze keuzevrijheid is te verkiezen boven de automatische «valbijl» die het ontwerp hanteert. Bovendien levert het bepalen van de «pensioenleeftijd» in de wettekst zelf problemen op. Wat moet er immers gebeuren bij faillissementen die door een curator beheerd worden op het ogenblik waarop hij 65 jaar wordt: moet hij op dat moment vervangen worden of mag hij de lopende zaak verder afhandelen? De ontwerp-tekst blijft hierover zeer vaag.

Nr. 98 VAN DE HEER HATRY

Art. 27

In het derde lid, na de woorden «het vereisen», de volgende bepaling invoegen: «en in het bijzonder wanneer met toestemming van de rechtbank de werkzaamheden worden voortgezet».

Verantwoording

Artikel 27 van het ontwerp verleent weliswaar geen monopolie aan de advocaten maar plaatst hen toch in een bevoorrechte positie om de functie van curator uit te oefenen. Faillissementen zijn eigenlijk vereffeningsprocedures die tal van louter juridische problemen meebrengen: bepaling van de respectieve rechten van de schuldeisers, naleving van de regel van de gelijke behandeling van de schuldeisers, diverse geschillen met derden die moeten worden opgelost ... Het lijkt dus normaal dat leden van de balie worden aangewezen om de kern te vormen van een team van curatoren.

Hoewel advocaten dus per definitie over de juridische bekwaamheid beschikken, zijn zij niet noodzakelijk deskundig op het gebied van bedrijfsvoering. De regering heeft dat goed begrepen aangezien zij toestaat dat andere personen dan advocaten als curator worden toegevoegd «wanneer de aard en de omvang van een faillissement het vereisen».

In een aantal gevallen, gewoonlijk wanneer het om een groot bedrijf gaat dat heel wat mensen tewerkstelt, verleent de rechtbank machtiging om de activiteit voort te zetten. In dit precieze geval moeten de beheerders van het faillissement blijk geven van bijzondere vaardigheden op het gebied van bedrijfsvoering aangezien zij in werkelijkheid de bedrijfsleiders zullen worden.

Wij stellen voor dat in dit geval aan de advocaten-curatoren automatisch personen worden toegevoegd die deskundig zijn in andere disciplines: bedrijfsrevisoren, accountants, consultants, professionele managers, ... Die toevoeging kan de failliete boedel alleen ten goede komen en ervoor zorgen dat de activiteit in de beste omstandigheden wordt voortgezet, zoals de minister van Justitie heeft toegegeven. Bij de bespreking van dit artikel in de commissie heeft de minister ingestemd met de wijziging die in dit amendement wordt voorgesteld.

Nr. 99 VAN DE HEER HATRY

Art. 39

Het eerste lid van dit artikel aanvullen met een 8°, luidende: «8° de lijst van de dadingen en de desbetreffende homologaties bedoeld in artikel 58».

Justification

L'article 58 du projet qui prévoit la possibilité pour le curateur de transiger — parfois moyennant homologation par le tribunal — sur toutes les contestations qui intéressent la masse ne prévoit aucun système de publicité en faveur des tiers. Il est pourtant évident que ces transactions peuvent affecter directement les droits ou les intérêts de certains créanciers et que ceux-ci doivent pouvoir introduire un recours et contester les transactions qui leur porteraient préjudice. Mais comment contester ce que l'on ignore ?

L'amendement organise dès lors un système de publicité simple: faire obligatoirement mention de ces transactions au dossier de la faillite qui est tenu à jour en permanence au greffe du tribunal.

N° 100 DE M. HATRY

Art. 47

Entre le premier et le second alinéa de l'article, insérer un nouvel alinéa rédigé comme suit :

« Le jugement d'autorisation visé à l'alinéa précédent mentionne la désignation des personnes qui seront adjointes en qualité de curateurs en raison de leurs compétences particulières en matière de gestion d'entreprise. »

Justification

Voir justification à l'amendement relatif à l'article 27.

N° 101 DE M. HATRY

Art. 126

À la deuxième phrase de l'article 489^{quater} en projet, remplacer les mots « a fait l'objet d'une décision » par les mots « a été établi dans le chef du prévenu par une décision ».

Justification

L'article en projet suscite de nombreux problèmes au regard des droits de la défense.

Les personnes poursuivies au pénal sont souvent les anciens dirigeants des sociétés faillies: ils sont donc poursuivis au pénal sur base d'une infraction dont l'un des éléments constitutifs (l'état de faillite) résulte d'une décision judiciaire à laquelle ils n'ont pas eux-mêmes été partie.

Nous pouvons dès lors difficilement admettre qu'ils ne puissent pas contester le bien-fondé d'une décision contre laquelle ils n'ont pas pu faire valoir leurs arguments.

L'amendement vise donc à limiter l'interdiction de la contestation de l'état de faillite au seul cas du failli personnel qui, par définition, a été directement concerné par la décision du tribunal de commerce.

Verantwoording

Krachtens artikel 58 van het ontwerp heeft de curator de mogelijkheid dadingen aan te gaan — soms na homologatie door de rechtbank — over alle geschillen waarbij de boedel betrokken is. Er is evenwel niet voorzien in een regeling om dat aan derden bekend te maken. Het spreekt nochtans vanzelf dat deze dadingen de rechter en de belangen van derden rechtstreeks kunnen beïnvloeden en dat dezen beroep moeten kunnen instellen en de dadingen betwisten die hun nadeel zouden berokkenen. Maar hoe kan men betwisten waar men geen weet van heeft ?

Het amendement voorziet dan ook in een eenvoudige regeling: deze dadingen moeten vermeld worden in het dossier van het faillissement dat ter griffie van de rechtbank permanent wordt bijgehouden.

Nr. 100 VAN DE HEER HATRY

Art. 47

Tussen het eerste en het tweede lid van dit artikel een nieuw lid invoegen, luidende :

« Het vonnis tot machtiging bedoeld in het voorgaande lid vermeldt de namen van de personen die wegens hun bijzondere bekwaamheden inzake bedrijfsvoering als curator toegevoegd worden. »

Verantwoording

Zie verantwoording bij het amendement op artikel 27.

Nr. 101 VAN DE HEER HATRY

Art. 126

In de tweede volzin van het voorgestelde artikel 489^{quater} de woorden « wanneer hij vastgesteld is » vervangen door de woorden « wanneer die staat ten aanzien van de beklaagde bewezen is ».

Verantwoording

Het ontworpen artikel doet tal van problemen rijzen op het vlak van de rechten van de verdediging.

De personen die strafrechtelijk vervolgd worden, zijn vaak gewezen bedrijfsleiders van gefailleerde vennootschappen: zij worden dus voor de strafrechter gedaagd op basis van een misdrijf waarvan een van de bestanddelen (de staat van faillissement) voortkomt uit een rechterlijke beslissing waarbij zij zelf geen partij geweest zijn.

Wij kunnen dan ook moeilijk aanvaarden dat zij de gegrondheid van een beslissing waartegen zijzelf geen argumenten hebben kunnen aanvoeren, niet kunnen aanvechten.

Het amendement wil dan ook dat de onmogelijkheid om de staat van faillissement te betwisten beperkt blijft tot het geval waarin het gaat om een persoonlijk gefailleerde, die per definitie rechtstreeks betrokken is bij de beslissing van de rechtbank van koophandel.

N° 102 DE M. HATRY

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 22)

Art. 131

À l'article 492bis en projet, remplacer les mots « à des fins personnelles ou pour favoriser » par les mots « en vue de se procurer un avantage personnel significatif ou de procurer semblable avantage ».

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 81. Il s'agit d'éviter une interprétation trop extensive de la nouvelle infraction en veillant à ce que l'abus de biens sociaux ne soit pas invoqué à tout bout de champ, dès lors que les fins poursuivies ne viseraient ou n'auraient pour effet que de procurer à son auteur un avantage minimum ou purement symbolique.

Veut-on vraiment poursuivre, par le biais de cette disposition, le président d'une société multinationale qui aurait fait appel au jardinier de l'entreprise pour tailler ses rosiers une fois l'an ?

Nous proposons dès lors qu'une des conditions de l'infraction soit la constatation que le fait incriminé a engendré un avantage significatif dans le chef de son auteur.

N° 103 DE M. HATRY

Art. 131

À l'article 492bis en projet, remplacer les mots « dans laquelle ils étaient intéressés directement ou indirectement » par les mots « dans laquelle ils exerçaient des pouvoirs effectifs de gestion ou dont ils détenaient une part significative du capital ».

Justification

Idem que pour les autres amendements déposés dans le cadre de cet article.

Il s'agit d'éviter que l'on puisse donner une définition trop extensive de la nouvelle infraction en l'appliquant à de trop nombreux actes insignifiants.

N° 104 DE M. HATRY

Art. 138

À l'article 178quater en projet, remplacer dans chaque alinéa les mots « la cour d'appel » par les mots « le tribunal de commerce ».

Nr. 102 VAN DE HEER HATRY

(Subsidiair amendement op amendement nr. 22)

Art. 131

In het voorgestelde artikel 492bis de woorden « voor eigen doeleinden of om een andere rechtspersoon of een andere onderneming te bevoordelen » vervangen door de woorden « om zichzelf een aanzienlijk persoonlijk voordeel te verschaffen of om een dergelijk voordeel te verschaffen aan een andere rechtspersoon of een andere onderneming ».

Verantwoording

Zie verantwoording bij amendement nr. 81 Het is de bedoeling te voorkomen dat het nieuwe misdrijf te ruim geïnterpreteerd wordt. Men moet ervoor zorgen dat het misbruik van goederen van de vennootschap niet om de haverklap opgeworpen wordt wanneer het nagestreefde doel slechts betrekking had op of aanleiding gaf tot een zeer klein of louter symbolisch voordeel voor de betrokkene.

Wil men werkelijk op grond van deze bepaling de voorzitter van een multinationale onderneming vervolgen die een beroep heeft gedaan op de tuinier van de onderneming om eens per jaar zijn rozen te snoeien ?

Wij stellen dan ook voor als voorwaarde te bepalen dat het strafbaar gestelde feit de betrokkene een aanzienlijk voordeel moet hebben opgeleverd.

Nr. 103 VAN DE HEER HATRY

Art. 131

In het voorgestelde artikel 492bis de woorden « waarin zij rechtstreeks of onrechtstreeks belang hebben » vervangen door de woorden « waarin zij daadwerkelijk bestuurlijke macht uitoefenen of waarvan zij een aanzienlijk deel van het kapitaal bezitten ».

Verantwoording

Zelfde verantwoording als voor de amendementen die ik bij dit artikel ingediend heb.

Het is de bedoeling te voorkomen dat men een te ruime definitie van het nieuwe misdrijf kan toepassen op tal van onbeduidende feitjes.

Nr. 104 VAN DE HEER HATRY

Art. 138

In het voorgestelde artikel 178quater de woorden « het hof van beroep » telkens vervangen door de woorden « de rechtbank van koophandel ».

Justification

On ne sait pas pourquoi la cour d'appel devrait connaître de semblable homologation, qui relève de la compétence normale et ordinaire des tribunaux de commerce.

Il est inadéquat de surcharger inutilement les cours d'appel dont l'arriéré judiciaire est déjà suffisamment important.

Paul HATRY.

N° 105 DE M. **VANDENBERGHE**

Art. 8

Au deuxième alinéa de cet article, supprimer les mots «comme en référé».

Justification

De par la nature de la décision à prendre, la référence au référé n'est pas pertinente. C'est pourquoi l'on propose de la supprimer, d'autant plus qu'il y avait quelques ambiguïtés à propos de sa portée.

Verantwoording

Het is niet duidelijk waarom het hof van beroep zich zou moeten uitspreken over een dergelijke homologatie, die tot de normale en gewone bevoegdheden van de rechtbank van koop-handel behoort.

Men mag de hoven van beroep, die reeds genoeg achterstand hebben, geen onnodige werklast bezorgen.

Nr. 105 VAN DE HEER **VANDENBERGHE**

Art. 8

In het tweede lid, de woorden «zoals in kort geding,» doen vervallen.

Verantwoording

Omwille van de aard van de te nemen beslissing is de verwijzing naar het kort geding niet zinvol. Voorgesteld wordt dan ook de verwijzing niet meer op te nemen, temeer daar ze enkele onzekerheden in het leven riep aangaande de draagwijdte ervan.

Hugo **VANDENBERGHE**.